

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 sierpnia 2013 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Andrzej Ślusarczyk

Protokolant: st.sekr.sądowy Anna Niebudek

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Jerzego Piwko

po rozpoznaniu w dniu 2 sierpnia 2013 roku

sprawy M. K.

oskarżonego o przestępstwo z art.226 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach

z dnia 28 marca 2013 roku sygn. akt IX K 1317/12

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1. uchyla orzeczenie z punktu II o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności, z punktu III o wymierzeniu kary grzywny, z punktu IV o dozorcze kuratora oraz z punktu V o zaliczeniu okresu zatrzymania na poczet kary grzywny;
2. orzeczoną w punkcie I karę pozbawienia wolności obniża do 2 (dwóch) miesięcy;
3. zwalnia oskarżonego od ponoszenia wydatków za I instancję;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia opłaty za obie instancje oraz wydatków za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt IXKa 846/ 13

UZASADNIENIE

M. K. został oskarżony o to, że:

w dniu 22 listopada 2012 roku w K. znieważył umundurowanych funkcjonariuszy policji: post. S. Z. i post. D. S. podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych, używając wobec nich słowa powszechnie uznawane za wulgarne i obelżywe,

to jest o przestępstwo z art. 226 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w Kielcach wyrokiem z dnia 28 marca 2013 r. orzekł:

I. oskarżonego M. K., ramach czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia, uznał za winnego tego, że w dniu 22 listopada 2012 r w K. znieważył słowami powszechnie uznanymi za obelżywe umundurowanych funkcjonariuszy policji: post.

S. Z. i post. D. S. w związku i podczas pełnienia przez nich obowiązków służbowych co stanowi przestępstwo z art. 226 § 1 kk i za to na podstawie art. 226 § 1 kk wymierzył mu karę 5(pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 pkt. 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego M. K. kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 3(trzech) lat próby;

III. na podstawie art. 71 § 1 kk, art. 33 § 1 i 3 kk orzekł wobec oskarżonego M. K. grzywnę w rozmiarze 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwudziestu) złotych;

IV. na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddał oskarżonego M. K. pod dozór kuratora w okresie próby;

V. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonemu M. K. na poczet orzeczonej w pkt. III wyroku grzywny okres zatrzymania od dnia 22 listopada 2012 roku do dnia 23 listopada 2012 roku , uznając grzywnę za uiszczoną do wysokości 4 (czterech) stawek dziennych;

VI. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądził od oskarżonego M. K. na rzecz Skarbu państwa kwotę 250 (dwustu pięćdziesięciu) złotych tytułem zwrotu kosztów sądowych, w tym 160 (sto sześćdziesiąt) złotych opłaty.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł prokurator.

Na podstawie art. 444 kpz zaskarżył powyższy wyrok na niekorzyść oskarżonego, w części dotyczącej orzeczenia o karze.

Powołując się na przepis art. 438 pkt. 4 kpz wyrokowi temu zarzucił:

- rażąco niewspółmierność orzeczonej wobec oskarżonego M. K. kary 5 miesięcy pozbawienia wolności polegającą na warunkowym zawieszeniu jej wykonania na okres 3 lat próby (a nadto orzeczenie grzywny w wysokości 50 stawek dziennych po 20 złotych każda) podczas, gdy postawa oskarżonego , jego właściwości i warunki osobiste, a zwłaszcza dotychczasowy sposób życia, w szczególności uprzednia karalność za analogiczne przestępstwo z art. 226 § 1 kk przemawiają za uznaniem, iż brak jest wobec oskarżonego pozytywnej prognozy kryminologicznej, a co za tym idzie orzeczona kara nie spełni swego celu zarówno w zakresie prewencji indywidualnej jak i generalnej.

Podnosząc ten zarzut na podstawie art. 437 § 2 kpz wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie wobec M. K. kary 5 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd Okręgowy zważył co następuje

Apelacja w znacznej części zasługiwała na uwzględnienie. Należy przyznać rację prokuratorowi , że brak było podstaw do warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności. W sytuacji, gdy oskarżony będąc już uprzednio karany za takie samo przestępstwo popełnia je kolejny raz i to w dodatku w okresie próby nie zasługuje na to, aby mógł skorzystać ponownie z dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia kary. Nie można tracić z pola widzenia tego, że w chwili czynu oskarżony generalnie był już trzykrotnie karany co stanowi poważną okoliczność obciążającą. W tej sytuacji brak jest podstaw do tego, aby można było stwierdzić, że kara z warunkowym zawieszeniem jej wykonania spełni w tym przypadku swe cele. Sytuacja przedstawia się zgoła odmiennie. Jeśli oskarżony miał już raz daną szansę i mimo warunkowego zawieszenia kary po raz kolejny wszedł w konflikt z prawem dopuszczając się takiego samego czynu, za który był już wcześniej karany to orzeczenie takiej samej jak poprzednio o charakterze wolnościowym, która nie odniosła pozytywnego rezultatu mija się z celem. Taka kara nie realizuje zadań prewencyjnych tak w zakresie prewencji indywidualnej jak i generalnej. Z tego powodu zaskarżony wyrok należało zmienić i uchylić orzeczenie w części dotyczącej warunkowego zawieszenia wykonania kary a co się z tym wiąże także odnośnie pozostałych punktów wymienionych w wyroku.

Jednocześnie należało obniżyć rozpiętość orzeczonej kary do dwóch miesięcy pozbawienia wolności. Kara w tej wysokości w ocenie sądu odwoławczego jest adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu. Zawiera w sobie wystarczający ładunek represji karnej i uwzględnia sytuację rodzinną oskarżonego.

Mając powyższe na uwadze na zasadzie art. 437 par. 2 kpk zaskarżony wyrok zmieniono.

Z uwagi na trudną sytuację materialną oskarżonego na zasadzie art. 624 kpk zwolniono go od ponoszenia kosztów sądowych za II instancję.

(SSO Andrzej Ślusarczyk)